

Et: Jesus venit in hunc mundum peccatores salvos facere, quorum primus ego sum &c. *1. Tim. 1.*

Item ad humilitatem alios sollicitè inducibat, ait enim: Non alta sapientes, consentientes. Et ad Philippenfes 2. In humilitate superiores sibi invicem arbitantes &c. *Rom. 12.*

Hypochrisis & Simulatio.

Ammon filius David, simulavit languorem, ut posset decipere Thamar, quam libidinosè amabat. *2. Reg. 13.*

Uxor Jeroboam, mutato habitu, venit ad Abdiam prophetam, cui ille dixit: Quare aliam te simulas? *3. Reg. 4.*

Giezi, famulus Elisæi, simulavit Dominum suum indigere duplici veste pro duobus adolescentibus ex filiis prophetarum. *4. Reg. 5.*

Cum venisset Apollonius Hierosolymam, missus ab Antiocho, pacem simulans, quievit usque ad diem Sabbati, & tunc feriatis Judæis, arma suis capere præcepit, & omnes, qui ad spectaculum venerant, trucidavit. *2. Mach. 5.*

Quamvis divina sapientia generaliter impium detestetur, tamen specialiter hypochritis comminatur multoties in Evangelio, dicens: Væ vobis Phariseis, Phariseis volentibus capere Jesum in sermone, respondit increpans eos: Quid me tentatis hypocrita? *Matth. 22.*

Quidam sunt, qui magna scelera perpetrant, & modica peccata devitant, excolescentes culicem, & camelum glutientes: sicut principes sacerdotum, qui magis timerunt intrare prætorium Pilati,

Pilati, quam nequissime procurare crimen homicidii. *Joan. 18.*

Archilynagogus indignans, quia Dominus Sabbato curaret, dicebat turbæ: Sex dies sunt, in quibus oportet operari, in his ergo venite & curamini, & non in die Sabbati. Dominus autem illum arguit, hypochritam vocans. *Luc. 13.*

Malam hypochritum commiserunt Ananias, & uxor ejus Saphira, simulantes se totum agri pretium attulisse, & ad pedes Apostolorum posuisse. *Act. 5.*

Quamvis Simon magus credidisset in prædicatione Philippi, Petrus dixit ad eum: Non est tibi fors in sermone isto. Cor enim tuum non est rectum coram Domino. Pœnitentiam itaque age &c. Respondens autem Simon dixit: Precamini vos pro me. *Act. 8.*

Elymam magum graviter notavit Paulus de hypochrisi & falsitate, dicens: O plene omni dolo, & omni fallacia, fili diaboli, & inimice omnis justitiæ, non desinis Domini vias pervertere rectas? *Act. 13.*

I.

Jactantia.

Gaal, filius Abed, dicebat sociis: Quis est Abimelech, & quæ est Sichem, ut serviamus ei? Utinam daret aliquis populum istum sub manu mea, ut auferam &c. *Judic. 9.*
Sam.

Samson leonem manibus inermis laceravit, nec tamen tantam probitatem indicare voluit. *Judic. 14.*

Goliath Philistæus exprobravit exercitui Israel, ut aliquis veniret cum eo ad singulare certamen. 1. *Reg. 17.*

Adonias filius Hagith elevabatur, dicens: Ego regnabo. Sed parum duravit regnum ejus. 3. *Reg. 1.*

Benadab, rex Syriæ, misit nuncios regi Israel, & ait: Hoc faciant mihi Dii, & hoc addant, si suffecerit pulvis Samariæ pugillis omnis populi, qui sequitur me. Sed pulchre responsum est ei, ne gloriaret accinctus, æque ut discinctus &c. 3. *Reg. 20.*

Grandia verba & superba dixit Rapsaces, ex parte regis Assyriorum, dicens: Nunquid liberaverunt Dii gentium terram suam de manu regis Assyriorum &c. 4. *Reg. 18.*

Holofernes dixit Achior: Cum percussimus omnes, quasi hominem unum, tunc etiam ipse cum illis Assyriorum gladio interibis. *Judic. 6.*

Aman, invitatus ad convivium Esther, vocavit amicos & uxorem suam, & exposuit illis magnitudinem divitiarum suarum & filiorum, & quod apud reginam solus cum rege prandere debebat. Sed nota, quod suspensus fuit in crastino, in eadem trabe, quam paraverat Mardocheo. *Esth. 5.*

Aperuit Isaias verba regis Assyriorum: In fortitudine manus meæ feci, & in sapientia mea intel-

intel-

intellexi &c. Non fuit qui moveret pennam, & aperiret os suum & ganniret &c. *Isai. 10.*

De Nabuchodonosor intellegitur ad litteram illud Isaiæ: Dicebas in corde tuo: in cælum conscendam, super astra Dei exaltabo folium meum, & similis ero altissimo. *Isai. 14.*

Per Jeremiam dicitur de Moab: Summitatem ejus & arrogantiam ejus, quod non sit juxta eam ejus virtus &c. *Jer. 48.*

Nabuchodonosor rex Babylonis dixit tribus sociis Danielis, qui noluerunt statuum ejus adorare: Quis est Deus, qui eripiat vos de manu mea? *Dan. 3.*

Deambulans in aula Nabuchodonosor, ait: Nonne hæc est Babylon civitas magna, quam ædificavi in domum regni, in robore fortitudinis meæ, & in gloria decoris mei? Cumque adhuc sermo esset in ore regis, vox de cælo ruit &c. *Dan. 4.*

Audivit Seron, quod congregavit Judas ecclesiam fidelium, & ait: Faciam mihi nomen, & debellabo Judam, sed ipse e contra fuit cito debellatus ab eo. 1. *Mach. 3.*

Demetrius filius Demetrii misit ad Jonatham, dicens: Descende ad nos in campum & combatemus illic invicem, quia mecum est virtus bellorum. Interroga, & discce, quis sum ego &c. Sed paulo post male successit ei. 1. *Mach. 10.*

Nicanor pugnaturus contra Judam, vocavit negotiatores, promittens, se daturum pro uno talento nonaginta mancipia Judæorum. 2. *Mach. 8.*

Hanapi Exempla.

○

Multi-

Multitudine adarmata concurrente; fugatus est turpiter Antiochus de Persepoli civitate Persidis superbe locutus est, dicens: se venturum Jerusalem, & congeriem sepulchri Judæorum eam facturum. 2. *Mach.* 9.

Nicanor interrogavit Judæos: Si est potens in celo, qui imperavit diem Sabbatorum: Respondentibus illis, Dominus potens in celo, qui constituit diem septimum, ait: & ego potens sum super terram &c. 2. *Mach.* 15.

Petrus valde audacler dixit Domino: effi omnes scandalizati fuerint, sed non ego. Sed postea longe aliter accidit. *Matth.* 26. *Marc.* 14.

Qui se jactant & dilatant, maxime si mentiuntur, diabolus specialiter imitantur, qui dixit, cum ostendisset Domino omnia regna mundi: Mihi tradita sunt omnia, & cui volo, do illa. *Luc.* 4.

Contra jactantes se, & arrogantes, inducit Dominus exemplum illius Pharisæi dicentis: Non sum sicut cæteri hominum, velut etiam hic publicanus. *Luc.* 18.

Magna arrogantia verba dixerunt Pharisæi cæco nato, quem Dominus illuminavit, & illos rationabiliter confundebat: in peccatis natus es totus, & tu doces nos? *Joan.* 9.

Arroganter nimis dixit Salvatori Pilatus: Nescis, quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te? *Joan.* 19.

Ido-

Idololatria.

Videns populus, quod moram faceret descendendi de monte Moyses, congregatus omnis populus adversus Aaron dixit: Fac nobis deos, qui nos præcedant. *Exod.* 32.

Fornicatus est populus filiorum Israel cum filiabus Moab, quæ vocaverunt eos ad sacrificia sua. At illi comederunt, & adoraverunt deos eorum. *Num.* 25.

Mortuo Josue filio Nun, filii Israel fecerunt malum in conspectu Domini, & servierunt Baalim & Astaroth, ac dimiserunt Dominum Deum patrum suorum. *Judic.* 2.

Fornicatus est Israel in Ephod, quod fecerat Gedeon. Et factum est Gedeoni & omni domui ejus in ruinam. *Judic.* 8.

Cum jam senex esset Salomon, depravatam est cor ejus per mulieres, ut sequeretur deos alienos: nec erat perfectum cor ejus, 3. *Reg.* 11. Cogitato consilio, Jeroboam fecit duos vitulos aureos, & dixit: Ecce dii tui Israel, qui eduxerunt te de terra Egypti. 3. *Reg.* 12.

Non sufficit Achaz regi Israel, ut ambularet in peccatis Jeroboam, sed insuper servivit Baal, & adoravit eum. 3. *Reg.* 16.

Edificaverunt viri de Juda aras, statuas, & lucos super omnem collem excelsum, & subtus omnem arborem frondosam. 4. *Reg.* 14.

Achaz rex Juda ambulavit in via regum Juda & Israel. Insuper & filium consecravit, transferens per ignem. 4. *Reg.* 16.

O 2

Trans-

Translatis filiis Israel in Assyrios, collocatae sunt diversae gentes in civitatibus Samariae, & unaquaeque fecit Deum suum. Et cum Dominum colerent, diis quoque suis serviebant, juxta consuetudinem gentium. 4. Reg. 17.

Confusus & vituperatus Sennacherib rex Assyriorum, reversus est in Niniven ab impugnatione Ezechiae regis Juda. Cumque oraret in templo Nefroch Deum suum, Adramalech & Sarasar filii ejus percusserunt eum gladio, & fugerunt. *Ibidem.*

Manasses rex Juda crexit aras Baal, & adoravit omnem militiam caeli, & coluit eam. 4. Reg. 21.

Holofernes indignatus contra Achior, qui commendaverat potentiam Dei Hebraeorum, dixit, quod ostenderet ei, quod non esset Deus, nisi Nabuchodonosor. *Judith. 6.*

Nabuchodonosor fecit statuam auream, & praecipit, ut omnis populus, tribus, & linguae cadentes, adorarent eam. *Dan. 3.*

Darius rex Persarum proposuit edictum, quod nullus intra triginta dies peteret aliquid a quocunque Deo vel homine, nisi ab ipso Dario rege. *Dan. 6.*

Erat idolum in Babylone, quod rex quotidie adorabat: quod cum Daniel subvertisset, Babyloii draconem adoraverunt. *Dan. 14.*

Antiochus jussit adorari idola, aedificare aras & templa, & immolari carnes suillas, & relinquere filios suos incircumcisos. 1. Mach. 1.

Cum

Cum Paulus maneret Athenis, incandescibat spiritus ejus in ipso, cum videret simulacrorum cultui deditam civitatem. *Act. 17.*

Immortalitas Anima rationalis.

Per hoc, quod dicitur de Abraham: Congregatus est ad populum suum, innuitur, quod in alio saeculo haberet populum, scilicet homines, qui bene vixerant, sicut & ipse. *Gen. 25.*

Simile habetur de Isaac: appositus est populo suo. Et de Jacob. *Gen. Cap. 49. Gen. 35.*

Cum crederet Jacob mortuum esse Joseph: Descendam, inquit, ad filium meum lugens in infernum. Unde credebat eum ibi esse secundum spiritum. *Gen. 37.*

Fratres Joseph volentes dicere, quod unus fratrum suorum mortuus esset, dicebant: Duodecim fratres sumus, filii viri unius, minimus cum patre nostro est, alius non est super. *Gen. 42.*

Apparens Dominus Moyfi in rubo, dixit: Ego sum Deus Abraham, Isaac, &c. Per hoc probat Salvator noster resurrectionem mortuorum: Non est, inquit, Deus mortuorum, sed viventium. *Exod. 3. Matth. 22.*

De Core & complicitibus ejus dicitur: Descenderunt vivi in infernum, aperti humo, & perierunt de medio multitudinis. Per hoc patet, quod in inferno vivant mali secundum animas. *Num. 16.*

O 3

Si

Si Saul credidisset, Samuelem penitus, quantum ad animam fuisse extinctum, non petivisset ipsum suscitari. 1. *Reg.* 28.

Mirantibus fervis David, quod ipse pro mortuo parvulo non ploraret, dixit: Ego vadam ad eum, ille vero non revertetur ad me. 2. *Reg.* 12.

Cum suspensus, & tribus lanceis confossus Absalon interisset, David lachrymabiliter planxit eum. Et ut Augustinus, in lib. de Doctrina Christiana, ait: Non orbitatem filii doluit, sed quia noverat, in quas penas tam impie adultera, & parricidalis anima raperetur. Namque alio prius filio, qui innocens erat, pro quo ægrotante affligebatur, moriente lætatus est, ut secundo Regum 12. habetur. 2. *Reg.* 18.

Oravit Elias pro suscitatione filii hospitiæ suæ, dicens: Domine Deus meus revertatur oro anima hujus pueri in viscera ejus. 3. *Reg.* 17.

Frequenter legitur in lib. Regum: Dormivit cum patribus suis. Quod quidem nullatenus de brutis animalibus potest dici. Unde probatur, eos vivere post mortem, & resurrecturos esse, sicut in dormiente apparet.

Ex verbis, quæ dixit Tobias, increpans, stultitiam propinquorum, patet manifeste, quod anima vivat post separationem a corpore. Filii, inquit, Sanctorum sumus, & vitam illam expectamus, quam Deus daturus est his, qui fidem suam nunquam mutant ab eo. Item in oratione postea dixit: Domine secundum voluntatem

tatem tuam fac mecum, & præcipe in pace recipi spiritum meum. *Tob.* 2.

Addidit Dominus omnia, quæcunque fuerant Job, duplicia, tandem dedit ei septem filios, & tres filias, sicut prius. *Job.* 42.

Secundum Gregor. ult. moral. valde expresse dixit Salomon in fine Ecclesiasticis 51. Revertatur pulvis in terram suam, unde erat, & spiritus redeat ad Deum, qui dedit illum. *Ecl.* ult.

Ex verbis illis, quæ dicunt damnati in inferno, ostendunt, vivere tam bonos, quam malos in alio sæculo. *Sapient.* 5.

De Nabuchodonosor rege Babylonis dicitur ad litteram: Ex quo dormisti, in morte scilicet, non ascendit, qui succidit nos. Infernus subter te conturbatus est in occursum adventus tui. Et postea: Detracta est ad inferos superbia tua. Et plura ponuntur ibi, per quæ patet, illum non penitus interiisse, sed ad infernum ejus animam descendisse. *Isai.* 14.

Dum suaderetur Eleazaro, ut simularet se de carnibus sacrificii comedisse, dixit: Et si in præsentem tempore supplicii hominum eripiar, sed manum omnipotentis nec vivus nec defunctus effugiam. 2. *Mach.* 6.

Unus septem illorum fratrum dixit: De cælo ista possideo, sed & propter Dei leges hæc ipsa despicio, quoniam ea ab ipso me recepturum spero. Similiter ex verbis matris ejus, & aliorum patet, quod, quantum ad animam, non credebant se perire. 2. *Mach.* 7.

Razias complexus intestina sua, projecit super turbas, invocans Dominatorem terræ ac spiritus, ut hæc illi iterum redderet, & sic obiit. *2. Mach. 14.*

Monens ac muniens discipulos, quos mittebat Salvator, ait: Nolite timere illos, qui occidunt corpus, animam vero non possunt occidere: sed potius timete eum, qui postquam occidit, habet potestatem mittendi in gehennam. *Matth. 10.*

Nota, in eo, quod narrat Dominus de divite & Lazaro, non videtur parabola aliqua vel similitudo. Unde videtur fuisse historia manifesta, & sic apparet esse sive bonorum, sive malorum animas immortales, & recipere post separationem a corpore, prout in corpore meruerunt. *Luc. 16.*

Exemplo villici iniquitatis, qui fecit amicos de bonis Domini sui, concludit Dominus dicens: Facite vocis amicos de mammona iniquitatis, ut cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula. Quod nihil esset dictum, si anima post separationem a corpore, seu post mortem corporis, nullum haberet receptaculum. *Eodem.*

Devotam & rectam fidem de anima beatus habebat Stephanus, qui cum lapidaretur dicebat: Domine Jesu accipe spiritum meum. *Act. 7.*

Ex verbis egregii Doctoris Pauli, animam vivere post separationem a corpore, manifeste apparet. Scimus, inquit, quoniam si terrestris domus dissolvatur, quod ædificationem habemus

mus ex Deo domum non manu factam, sed æternam in caelis. *1. Cor. 15.*

Et ad Phil. Desiderium habens dissolvi & esse cum Christo. *Phil. 1.*

Item Rom. 7. Infelix homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus? Et certe talia non diceret, nisi de vita alia certus esset. *Rom. 7.*

Impatentia & murmur.

Agar ancilla Saræ non ferens correptionem Domine suæ, quæ affligebat eam propter ipsius superbiam, fugam inivit, sed ad mandatum Angeli rediit. *Gen. 16.*

Præpositi filiorum Israel dixerunt Moysi & Aaron: Videat Dominus & judicet, quoniam fetere fecistis odorem nostrum coram Pharaone &c. *Exod. 5.*

Videntes Ægyptios filii Israel dixerunt ad Moysen: Fortitan non erant sepulchra in Ægypto, ideo tulistis nos, ut moreremur in solitudine. *Exod. 14.*

Prima murmuratio filiorum Israel in deserto fuit pro defectu potus. Murmuravit populus contra Moysen; dicens: Quid bibemus? &c. *Exod. 15.*

Deinde pro cibo, murmuravit omnis congregatio filiorum Israel, dicens: Cur induxistis nos in desertum, ut occideretis omnem multitudinem fame? Item murmuravit, postquam miserat Dominus coturnices & manna, præ sitis angustia. *Exod. 16. & 17.*

Cum patiebatur populus famem in deserto, cum murmure & impatientia recordabatur carnum, quas comederat in *Agypto*. Sed de durissima servitute, qua opprimebatur, non faciebat aliquam mentionem. *Eodem*.

Videns populus, quod moram faceret descendendi de monte Moyses, congregatus adversus Aaron, ait: Surge, & fac nobis Deos, qui nos præcedant. *Exod. 32.*

Ortum est murmur populi, quasi dolentium præ labore contra Dominum, & accensus est in eos ignis Domini, & devoravit extremam castrorum partem. Et nota perversitatem illorum dicentium: Recordamur piscium, quos comedebamus in *Agypto* gratis, cum ita care emerant. *Num. 11.*

Post terribilem mortem Core, & complicum suorum, multitudo murmuravit contra Moysen & Aaron, dicens: Vos interfecistis populum Domini. *Num. 16.*

Rursus propter defectum potus & fructuum murmuraverunt, & jurgati sunt filii Israel contra Moysen, ad aquas contradictionis. *Num. 20.*

Videns Ahitophel, quod non fuisset factum juxta consilium suum, in tantum impatiens fuit, quod recessit ab Absalone, & abiens in domum suam suspendio interit. *2. Reg. 17.*

Quia durius locuti sunt filii Juda cum illis de decem tribubus, separatus est Israel a David, & secutus est Sebam filium Bochri. *2. Reg. 20.*

Cum

Cum dixisset Tobias de hædo, quem balantem audivit: Videre, ne furtivus sit, uxor ejus impatienter respondit. *Tob. 2.*

Sara filia Raguelis unam de ancillis suis pro culpa increpabat, & illa nimis injuriose respondit, dicens: Amplius ex te non videamus filium aut filiam super terram, interfecitrix virorum tuorum. *Tob. 3.*

Nunciatum est Holoferni, quod filii Israel præparassent se ad resistendum, & furore nimio exarhit in iracundiam magnam. *Judic. 5.*

Item cum cessasset loqui Achior, indignatus est Holofernes vehementer. *Eodem*.

Pro eo, quod Mardocheus noluit adorare Aman, ita ille indignatus & impatiens fuit, quod visus est procurare mortem ejus, & omnium Judæorum. *Esther 3.*

Videns Elihu filius Barachel, quod amici Job disputantes cum eo, non poterant eum convincere, ostendit multa signa impatientiæ verbis suis. *Job. 32.*

Audiens Nabuchodonosor, quod socii Danielis auream statuam, quam fecerat, adorare volebant, in ira & furore eos coram se adduci præcepit. *Dan. 3.*

Audiens Herodes, natum esse regem Judæorum, turbatus est, & omnis Hierosolyma cum illo. *Matth. 2.*

Discumbente Domino in domo Matthæi, murmurabant Scribæ & Pharisei, dicentes ad discipulos ejus: Quare cum peccatoribus & publicanis manducatis? *Luc. 5.*

Si

Simile habetur Lucæ 15. Erant appropinquantes ad Jesum publicani & peccatores, &c.

Item de Zachæo murmurabant dicentes: Quia ad hominem peccatorem divertisset. *Luc. 19.*

Frater filii prodigi audiens festum, quod faciebat pater adolescentiori filio revertenti, indignatus est, & volebat introire. *Luc. 15.*

Videntes principes sacerdotum & scribæ miracula, quæ Dominus faciebat, & pueros clamantes, Hofanna filio David, indignati sunt &c. *Matth. 21.*

Pharisei videntes se per illum cæcum natum, a Domino illuminatum, verbis efficacibus confutari, maledixerunt ei, & dixerunt: Tu discipulus ejus sis, & : in peccatis natus es totus, & doces nos? *Joan. 9.*

Factum est murmur Græcorum adversus Hebræos, eo quod despicerentur in ministerio quotidiano viduæ eorum, &c. *Act. 6.*

Inconstantia populi.

Rediens Moyses de terra Madian in Ægyptum, narravit omnia verba Domini, pro quibus miserat eum. Sequitur: Credidit populus, audieruntque, quod sanctificasset Dominus filios Israel, & proni adoraverunt. Postea vero cum essent afflicti ab exactoribus Pharaonis, dixerunt Moyfi & Aaron: Videat Dominus, & judicet, quoniam sceler fecistis odem nostrum coram Pharaone & servis ejus, & præ-

& præbuisit eis gladium, ut occiderent nos. *Exod. 4. & 5.*

Cum post multas Ægypti plagas, ditati, & armati egrederentur filii Israel de Ægypto, Domino præcedente, & viam etiam eis per nubem & ignem ostendente, viderunt Ægyptios post se venientes, & timuerunt valde, & dixerunt ad Moysen: Forsitan non erant sepulchra in Ægypto, ideo tulisti nos, ut moriamur in solitudine. Deinde confortati sunt per Moysen, cum Dominus mare rubrum divisisset, & populus sicco pede transisset, submersus est exercitus Pharaonis, & timuit populus Dominum, & crediderunt Domino & Moyfi servo ejus, dicentes: Cantemus Domino gloriose &c. *Exod. 14. & 15.*

Satis autem cito post venientes in Marath, murmuravit populus propter aquas nimis amaras, quibus per ignem appositum dulcoratis consequenter murmuraverunt pro defectu cibi, dixeruntque ad Moysen & Aaron: Utinam mortui essemus in Ægypto, quando sedebamus super ollas carniam &c. Et misit Dominus vespere coturnices, & manna pluit eis de celo mane. *Exod. 16.*

Post hoc cum daturus esset eis legem, dixerunt: Cuncta quæ locutus est Dominus, faciemus. *Exod. 19.*

Cum narraisset eis Moyses verba & præcepta, quæ a Domino acceperat, similia verba dixerunt. *Exod. 23.*

Cum

Cum autem moram faceret Moyses in monte cum Domino in descriptione tabernaculi, congregatus est populus adversus Aaron, & ait: Fac nobis deos, qui nos præcedant. *Exod. 32.*

Deinde cum erectum esset tabernaculum, & factæ oblationes principum, post numerationem bellatorum & Levitarum, cum essent omnia ordinata, quomodo debebant proficisci in via, post modicum ortum est murmur populi, quasi dolentium pro labore. *Num. 11.*

Post modicum, audita relatione exploratorum, murmuravit populus & flevit, dixitque alter ad alterum: Constituamus nobis ducem, & revertamur in Ægyptum. *Num. 13. & 14.*

Audientes, quod displicuerit Domino murmur eorum, voluerunt ascendere montem & contra voluntatem Moysis pugnare, & tunc fuerunt ab hostibus debellati. *Eodem.*

Rursus in seditione Core multi surrexerunt contra Moysen & Aaron, quibus terribiliter castigatis murmuravit etiam multitudo filiorum Israel contra Moysen & Aaron, dicens: Vos interfecistis populum Domini. Cumque oriretur seditio, & tumultus cresceret &c. *Num. 16.*

Cum autem per miraculum virgæ Aaron compevisset eos Dominus, dixerunt: Ecce consumpti sumus, & omnes perimus, quicumque accedit ad tabernaculum Domini, moritur. *Num. 17.*

Ulterius procedentes venerunt ad aquas contradictionis, ubi taliter jurgati sunt adversus Moy-

Moysen & Aaron, quod ipsi etiam diffisi sunt de divina virtute, propter quod & puniti sunt a Domino. *Num. 20.*

Postea fornicatus est populus cum filiabus Moab, quæ vocaverunt eos ad sacrificia sua, & initiatus est Israel Beelphegor. Et præcepit Dominus principes suspendi contra solem in patibulis. *Num. 23.*

Cum liberaisset Gedeon populum filiorum Israel de manu Madian, & occidisset Zebec & Salmana, dixerunt omnes filii Israel ad eum: Dominare nostri tu; & filius tuus, & filii tui. Ipso tamen mortuo, cum haberet septuaginta filios, nullum de ipsis assumeret in Dominum & principem curavit. *Judic. 8.*

Samuel propheta liberavit populum Israel de manu Philistinum, & recuperavit urbes, quas illi abstulerunt Israeli, postea congregati sunt, & petierunt regem sibi constitui contra voluntatem Domini & Samuelis. *1. Reg. 8.*

Quamvis David ita bene populum rexisset, & tot victorias habuisset, tamen satis cito facta est conjunctio valida contra eum, Populus vero concurrens augebatur cum Absalon. *2. Reg. 15.*

Notandum vero, cum redierat David in Jerusalem, & populus illic certatim volebat eum reducere cum honore. Sed pro eo, quod viri Juda locuti sunt cum illis de decem tribubus, separatus est omnis Israel a David, secutusque est S-bam filium Boehri. *2. Reg. 20.*

Sub Salomone filii Israel temporalium rerum abundantiam habuerunt, & honore maximo

flouerunt, cum tamen a filio suo majori parte, occasione unius duri verbi, citius recesserunt. 3. *Reg.* 12.

Audientes filii Israel terribilem potentiam Holofernis, præoccupaverunt omnes vertices montium, & muris circumdederunt vicos suos, & congregaverunt frumenta in præparationem pugnae. Postmodum cum vidissent se arctari ab exercitu, congregati sunt ad Oziam omnes simul, & dixerunt: Judicet Dominus inter nos & te, quoniam fecisti in nos mala, nolens loqui pacifice cum Assyriis. *Judith.* 7.

Cum compleisset Jeremias verba, quæ præceperat ei Dominus, ut loqueretur ad populum, apprehenderunt eum sacerdotes & omnis populus dicentes: Morte moriatur. Et post pauca dixerunt principes & omnis populus ad sacerdotes: Non est viro huic judicium mortis. *Jerem.* 26.

Accesserunt omnes a parvo ad maximum ad Jeremiam prophetam, & dixerunt: Omne verbum, in quo miserit te Deus ad nos, faciemus, sive bonum sive malum. Cumque post decem dies inimasset eis Jeremias Domini voluntatem, dixerunt ei: Mendacium tu loqueris, non misit te Dominus, sed Baruch filius Neriae incitat te adversum nos, & non audivit universus populus vocem Domini &c. *Jerem.* 42. & 43.

Cito credidit duobus presbyteris scribis multitudo, & condemnaverunt Susannam ad mortem: & paulo post: Reversus est populus cum festinatione, & confurrexerunt adversus duos

duos presbyteros, & fecerunt eis, sicut male egerant adversus proximum. *Dan.* 13.

Cognovit Simon, quod Tryphon cum dolo loqueretur, perens duos filios Jonatha, & centum talenta argenti, iussit tamen dari, ne inimitiam magnum sumeret ad populum Israel, dicentem: Quia non misit argentum & pueros, propterea perit. 1. *Mach.* 13.

Cum quadam die esset Dominus in civitate Nazareth, & dicerent ei Judæi, satis bono modo, ut faceret ibi miracula, sicut in Capharnaum fecerat, post modicam increpationem, quam dixit eis, repleti sunt ira, & ejecerunt eum extra civitatem, & voluerunt eum precipitare de supercilio montis. *Luc.* 4.

Quando satiaverat Dominus quinque millia hominum de quinque panibus & duobus piscibus, voluerunt eum rapere, & facere regem. Cito autem post ceperunt increduli disputare, & querere: quod signum facis, ut credamus tibi? *Joan.* 6.

Videntes illi de populo Judæorum Lazarum suscitatum, & multa alia facta miracula per Dominum Jesum, venerunt ei obviam cum magno honore. Attamen vespere circumspicis omnibus, non invenit, qui eum ad hospitium invitaret. De his narratur apud Mattheum 21. *Matth.* 21. *Luc.* 19. *Joan.* 12.

Ante quinque dies pasche Dominum Jesum recepit populum cum magno tripudio & honore, & per hebdomadam omnis populus erat suspensus ad verba ejus, & mane veniebant ad eum

in templo audire eum, feria vero sexta, in die Parasceves, clamaverunt omnes: Crucifige eum. *Matth. 21. & 23. Joan. 18. & 19.*

Facta voce Spiritus vehementis super discipulos venientis, convenit multitudo & mente confusa est. Quidam autem irridebant, dicentes: Quia multo pleni sunt isti. Instans autem Petrus, locutus est eis multa, discipulos excusans, & verba Joelis allegans, quibus auditis sunt corde compuncti, petentes, quid facere deberent. Et baptizati sunt illo die circiter 3000. hominum. *Act. 2.*

Quodam Sabbato pene universa civitas venit audire verbum Domini, quod Paulus & Barnabas predicabant. Judæi autem contradicebant blasphemantes. Tandem Paulus & Barnabas conversi sunt ad predicandum gentibus, & audientes gentes gavisa sunt. Paulo post Judæi concitaverunt religiosas mulieres, & primos civitatis, & excitaverunt persecutionem in Paulum & Barnabam, & ejecerunt eos de finibus suis, & illi excessu pulvere pedum in eos, venerunt Iconium. *Act. 13.*

Cum Paulus & Barnabas essent Lystris civitate Lycaoniæ, & quidam claudus per Paulum fuisset curatus, turbæ ipsos esse Deos clamabant, & eis sacrificare volebant, at illi dicentes se esse mortales, sedaverunt turbas, ne sibi immolarent. Supervenerunt autem quidam Judæi, & persuasis turbis, lapidantesque Paulum, exierunt extra civitatem, existimantes eum esse mortuum. *Act. 14.*

Qui-

Quidam quæstuarii habentes unam mulierem eum spiritu Pythonico, a qua Paulus ejecit dæmonium, ita concitaverunt principes & magistratus civitatis, quod factus est populi concursus adversus Paulum & Silam socium ejus, & scissis eorum tunicis, fuerunt virgines cæsi, & in carcere missi, ac pedibus ligno stricti. Et sequenti die fuerunt rogati recedere. *Act. 16.*

Paulo apud Ephesum existente, & multa ibidem miracula faciente, Demetrius quidam argentarius, faciens aëdes argenteas Dianæ, convocatis artificibus, concitavit tantam turbationem in civitate, quod tota impleta est confusione, & impetum fecerunt uno animo in theatrum, & tamen plures nesciebant, qua ex causa convenissent. Tunc fuerunt in magno corporum periculo Paulus & focii ejus, sed scriba populum pulchre alloquens discrete sedavit, & ad propria remisit. *Act. 19.*

Quadam die tanta fuit in Jerusalem adversus Paulum turba, & populi concursio, quod percutiebant eum, & extrahebant extra templum, & vix potuit cripi a tribuno cohortis, qui cum militibus supervenit. Postea vero cum narrasset, quæ ei acciderant, cuncti de Damasco levaverunt vocem, dicentes: Tolle de terra ejus memoriam, non enim est fas eum vivere. Sequenti autem die exclamavit Paulus in concilio: Viri fratres, ego Phariseus sum, filius Phariseorum, & facta dissensione inter Phariseos & Saduceos, soluta est multitudo, & surgentes quidam Pharisei pugnabant, dicentes:

P 2

Ni-

Nihil mali invenimus in homine isto, quod si Spiritus locutus est ei aut Angelus, ne repugnemus Deo. *Act. 22. Et 23.*

Dum calefaceret se Paulus ad ignem post naufragium tempore hyemali, vipera a calore procedens invasit manus ejus: quod videntes Barbari, ad invicem dicebant: Utrique homicida est homo hic, qui cum evaserit de mari, ultio eum vivere non sinit. Paulus autem bestiam excutiens in ignem, nil mali passus est. Illi vero videntes, nihil mali in eo fieri, dicebant enim Deum esse, adeo cito mutaverunt opinionem. *Act. 28.*

Infernus.

Terribile incendium Sodomæ & Gomorrhæ viva imago ignis infernalis; qua Deus peccatores punit. Testatur etiam S. Petrus, quod Deus harum civitatum incendium exemplum posuerit eorum, qui impie acturi sunt. *Gen. 19, 24. 2. Pet. 2, 6.*

Tenebræ Ægypti tam densæ, ut palpari potuerint, inter quas nemo Ægyptiorum alterum vidit, nec movit se de loco, in quo erat, imago tenebrarum infernalium. Hinc sapiens de impiis ait, quod sint vinculis tenebrarum & longæ noctis compediti. *Exod. 10, 22. Sap. 17, 2.*

Esau, cum primogenita vendidisset, abiit parvi pendens. Sed cum postea vidit se exclusum a benedictione primogeniti, irrugit clamore magno, & confertus est. Sic peccatores

tores nunc parvi pendunt, quod Deum; animam suam, & jus ad æternam beatitudinem pro brevi voluptate vendant, sed cum se exclusos a sorte filiorum Dei, & ad infernum condemnatos videbunt, irruent clamore magno. *Gen. 27.*

Miserabilis fuit status Judæorum in captivitate Babylonicam abstractorum, & a Jeremia multis deploratus. Sed longe miserabilior erit peccatoris ad æternam captivitatem inferni condemnati. *Thren. Jere.*

Cain a verme conscientie cruciatus & profugus in terra imago damnati vermem conscientie per totam æternitatem sentientis. Vermis enim eorum non moritur. *Gen. 4. Marc. 9, 45.*

Dives, qui epulabatur quotidie splendide, mortuus est, & sepultus in inferno, ubi nec stillam obtinere potuit ad refrigerandam linguam suam. *Luc. 16.*

Cum Jonathas ob gustatum mel ad mortem fuisset condemnatus, exclamavit: gustans gustavi paululum mellis, & ecce morior. In eadem voces erumpunt continuo damnati. *1. Reg. 14, 43.*

Virginibus fatuis, quæ neglexerunt oleum habere in lampadibus, clausa est janua. Damnatis æternum clausa est janua ad veniam, ad merita, ad cælum, ad quæcunque alia bonorum genera. *Matth. 25.*

Comparens ad nuptias sine veste nuptiali ejicitur, ligatis manibus & pedibus, & in tenebras

bras exteriores, ubi erit sletus & stridor dentium. *Matth.* 22.

Cum quartus Angelus effudisset phialam iræ Dei in solem, æstuaverunt homines æstu magno, & blasphemaverunt nomen Dei habentis potestatem super has plagas. *Apoc.* 16, 8.

Cum quintus Angelus suam effudisset phialam super sedem bestiarum, factum est regnum ejus tenebrosum, & commanducaverunt linguas suas præ dolore, & blasphemaverunt Deum cæli præ doloribus, & vulneribus suis. *Apoc.* 16, 10.

Fertur sententia in Babylonem: quantum glorificavit se, & in deliciis fuit, tantum date ei tormentum & luctum. *Apoc.* 18, 7.

Ingratitudo.

Præpositus pincernarum, succedentibus prosperis, oblitus est Joseph interpretis sui. *Gen.* 40.

Uuilerit & fideliter servavit Jacob avunculo suo Laban, & ille multoties voluit eum fallere. *Gen.* 31.

Videns populus, quod moram faceret descendendi de monte Moyses, dixit ad Aaron: Fac nobis Deos, qui nos præcedant. Ecce quam cito videbatur oblitus beneficiorum, quæ acceperat a vero Deo. *Exod.* 32.

Filiis Israel in deserto vertebatur in tædium cibus optimus, sine labore de cælo datus, & stebant dicentes: Quis dabit nobis ad vescendum carnes? *Num.* 11.

An-

Angelus Domini impropertavit filiis Israel beneficia, populo a Deo collata, & quomodo illis abutentes, ruperant fœdus, & transgressi erant Dei mandata. *Judic.* 2.

Multa beneficia recepit Saul a David, & tamen ad occidendum eum modis, quibus potuit, laboravit. *1. Reg.* 17.

Salvavit David habitatores terræ, & tamen voluerunt eum tradere in manus Saul, ipsum persecutis. *1. Reg.* 23.

Reddiderunt filii Ammon pro beneficio & honore contumeliam, quando vituperaverunt nuncios David, quos miserat ad consolandum regem eorum super patris interitu. *2. Reg.* 10.

Ingrati fuerunt David & Joab fidelitati Uriæ, quorum primus literas dedit, & alter crudeliter executus est. *2. Reg.* 11.

Postquam David revocavit Absalon filium suum, & pepercit ei super homicidio, quod commiserat in fratrem suum, furexit Absalon contra patrem suum. *2. Reg.* 15.

Non fuit David bene memor amicitiarum, quam contraxerat eum Jonatha, quando nimis cito filium ejus exhereditavit. *2. Reg.* 16.

Sublimavit Dominus Jeroboam super decem tribus. Et statim ille libidine dominandi elatus, populum pervertit a cultu Dei. *3. Reg.* 12.

Elisæus multa bona fecerat regi Israel, & toti populo, & tamen propter carissimam, quæ erat in terra, præcepit caput ejus amputari. Sed Deus aliter ordinavit. *4. Reg.* 6.

P 4

Non

Non est recordatus Joas rex Juda misericordiae, quam fecerat Joadas pontifex secum. Sed interfecit Zachariam filium ejus, arguentem illum, eo quod Dominum reliquisset. 2. Paral. 24.

Amasias, Divino fretus auxilio, vicerat Idumaeos, & filios Seir. Et tamen aufferens Deos eorum, adoravit illos. Missus autem ad eum propheta, dixit: Cur adorasti Deos, qui non liberaverunt? 2. Paral. 25.

Ezechias juxta beneficia, quae acceperat, non retribuit Domino, quia elevatum est cor ejus. 2. Paral. 32.

Multi bonitate principum & honore, qui in eos collatus est, abusi sunt in superbiam. Nec contenti sunt gratias non agere pro beneficiis, & humanitatis in se jura violare, sed Dei quoque cuncta cernentis arbitrantur se fugere posse sententiam. Esther 16.

Conquerendo dixit Dominus de populo Judaeorum: Filios enutrivit & exaltavi, ipsi autem spreverunt me. Et convicit eos esse bestias minus gratos. Subditur: Cognovit bos possessorem suum, & asinus praesepe Domini, Israel autem me non cognovit. Isa. 1.

Multa & magna beneficia volebat Dominus facere Achab regi Juda, prout mandavit ei per Isaiam, quae tamen ille acceptare contempsit. Isa. 7.

Misit Jonathas fortes armatos, qui liberaverunt regem Demetrium de manibus Antiochenorum. Et postea alienavit se Demetrius a

Jona-

Jonatha, & non retribuit ei secundum beneficia, quae sibi tribuerat, & vexabat eum valde. 1. Mach. 11.

De decem viris leprosis a Salvatore mundatis tantum regressus est unus magnificans Deum, & gratias agens. Luc. 17.

Ingrati fuerunt Paulo domini vel parentes puellae Pythonissae, a qua spiritum malum Paulus ejecit. Magis enim doluerunt de quaestu amisso, quam gavisi sunt de daemone expulso. Act. 19.

Inimicitia & odium.

Post peccatum prae morum parentum, statim posuit Deus inimicitias inter serpentem & mulierem, & inter utriusque semen. Gen. 3.

Rixati sunt pastores de Gerare adversus pastores Isaac pro puteo, quem foderunt. Ideo appellavit Isaac puteum inimicitiae. Gen. 26.

Oderat semper Elau Jacob pro benedictione, qua benedixerat ei pater, dixitque in corde suo: Veniet dies luctus patris mei, & occidam Jacob fratrem meum. Gen. 27.

Dixit Jacob Simeon & Levi: Turbavisti me, & odiosum fecisti Chanaanais, & Pherezais habitatoribus terrae. Gen. 34.

Videntes fratres Joseph, quod a patre plus cunctis amaretur, oderant eum, nec poterant ei quicquam pacifice loqui. Gen. 37.

Oderant filios Israel Aegyptii, & affligebant illudentes eis, atque ad amaritudinem producebant vitam eorum. Exod. 1.

cup

P 5

Dixit

Dixit Dominus ad Moyſen: Hoſtes vos ſentiant Madianitæ, & percutite illos, quia & ipſi hoſtiliter egerunt contra vos, & receperunt infidiis per idolum Phegor. *Num. 25.*

Adoniſedech rex Jeruſalem, & quatuor alii reges obſederunt Gabaon, ut expugnarent eam, pro eo, quod transugerant Gabaonitæ ad Joſue & ad filios Iſrael, & inierant ſædus cum eis. *Joſue 10.*

Perrexerunt majores natu de Gabaon ad Jephthe, dicentes: Eſto princeps noſter. Quibus ille reſpondit: Nonne vos eſtis, qui odiſtis me, & de domo patris mei dejeciſtis me? & nunc venitis ad me in neceſſitate? *Judic. 11.*

Fundebat apud Samſon Dalila lachrymas & conquirebatur dicens: Odiſti me, & non diligis. Idecirco problema non vis indicare mihi. *Judic. 14.*

Videns Saul, quod populus alte de David ſentiebat, & quod in omnibus prudenter & ſtrenue ſe habebat, factus eſt inimicus ejus cunctis diebus. *1. Reg. 18.*

Duo latrones qui occiderant Iſboſeth, dixerunt ad David: Ecce caput filii Saul inimici tui, ſed male fuerunt ſtipendiati. *2. Reg. 4.*

Thoi rex Hemath audiens, quod David expugnaffet Adedezer hoſtem ſuum, miſit ad eum filium ſuum, & gratias egit ei. *2. Reg. 8.*

Poſtquam Amnon filius David oppreſſerat Thamar ſorem Abſalon, exoſam eam habuit odio magno nimis, ita ut majus eſſet odium, quo

quo oderat eam, amore, quo ante dilexerat. *2. Reg. 13.*

Tres adverſarios ſuſcitavit Dominus Salomoni poſtquam a Deo receſſit, videlicet Adad Idumæum, Reſon filium Heliada, & Jeroboam ſervum ſuum. *3. Reg. 11.*

Eliam prophetam perſecuta eſt impia Jeza-bel uxor Achab, propter prophetas Baal, quos fecerat occidi. *3. Reg. 19.*

Cum Elias argueret Achab pro iniqua morte Naboth, ait Achab ad Eliam: num invenisti me inimicum tibi? qui dixit: Inveni. *3. Reg. 21.*

Dixit Achab ad Joſaphat regem Juda: Remanſit de prophetis Domini Michæas filius Jerala, ſed ego odi eum, quia non prophetat mihi bonum, ſed malum. *3. Reg. 22.*

Audierunt hoſtes Judæ & Benjamin, quia filii captivitatis ædificaverunt templum Domino Deo Iſrael, & noluerunt ædificare cum eis. *1. Eſd. 4.*

Raguel & Anna uxor ejus benedixerunt Dominum, quia fecerat cum eis miſericordiam ſuam, & excluſerat ab eis inimicum perſequentem eos. *Tob. 8.*

Amputato capite Holofernis dixit Judith, tacentibus univerſis: Laudate Dominum Deum noſtrum, qui non deſeruit ſperantes in ſe, & interfeſcit in manu mea hoſtem populi ſui, & proferens caput Holofernis oſtendit eis. *Judith. 1.*

Conquerens de Aman ſuperbiſſimo Eliſer dixit Aſſvero: Hoſtis & inimicus noſter peſſimus eſt iſte Aman. *Eſth. 7.*

De Juda Machabæo dicitur: Repulsi sunt inimici præ timore, & operarii iniquitatis conturbati sunt, & directa est salus in manu ejus. 1. *Mach.* 3.

Ptolomæus rex Ægypti voluit dolo obtinere regnum Alexandri, & manifestæ factæ sunt inimicitia ejus. 1. *Mach.* 11.

Cognovit Simeon, quod Tryphon cum dolo loqueretur, petens duos filios Jonathæ, & centum talenta argenti, jussit tamen dare argentum & pueros, ne inimicitiam magnam sumeret ad populum Israel, dicentem: Quia non misit argentum, propterea perii. 1. *Mach.* 13.

Herodes & Pilatus, antea inimici, facti sunt amici in passione Christi. *Luc.* 23.

Intentio recta.

Occidit Cain Abel fratrem suum, David Goliath, Joab Abner & Amasiam, Herodes Antipas Joannem Baptistam, Agrippa Jacobum. Petrus autem solo verbo Ananiam & Saphiram. Sed considera varias intentiones & causas.

Abraham risit in promissione filii nascituri. Sara quoque risit: sed risus Abraham fuit commendatus, Saræ vero reprehensus. *Gen.* 17. & 18.

Dixit Pharao: Peccavi &c. *Exodi.* 9. Dixit Saul: Peccavi &c. 1. *Reg.* 15. Hoc ipsum dixit Manasses, 2. *Paralip.* ultimo. Dixit Judas etiam se peccasse. *Matthæi.* 27. Sed affectiones & intentiones cordium valde diversæ fuerunt.

Simi-

Similia fere verba dixit Moyses in Raphidim, quando petiit populus aquam ad bibendum, *Exod.* 17. Et ad aquas contradictionis. *Num.* 20. Sed prima vice non hæsitavit in corde: secunda vero, sicut patet ex pœna, quæ secuta fuit. *Exod.* 17.

Filii Ruben & Gad & dimidia tribus ædificaverunt altare: sed longe alia intentione, quam crederet alii filii Israel. *Josue.* 22.

Commendavit Dominus multum bonam voluntatem David, quam habuit de ædificatione templi, licet coluerit templum ædificari per eum. 2. *Reg.* 7.

Misit David pro Uria, qui erat in exercitu, non ut ille quiesceret, sed ut ipse peccatum, quod cum ejus uxore commiserat, occultaret. 2. *Reg.* 11.

Ornavit se Judith valde curiose, sed omnis illa compositio non ex libidine, sed ex virtute pendebat, scilicet liberandum populum Dei de manibus pessimi inimici. *Judith.* 10.

Quod Mardocheus Aman volebat adorare, vel coram eo genua flectere, non faciebat pro inobedientia vel contemptu, sed quia divinum honorem volebat homini mortali deferre, sicut ipse testatur. *Esth.* 3.

Dixit Herodes Magis, ut cum puerum invenissent, renuntiarent ei, ut & ipse adoraret eum: sed valde aliud intendebat, & aliud prætendebat. *Matth.* 2.

Prohibuit Dominus duobus cæcis illuminatis ab eo, ne quis hoc sciret; & tamen sequitur:

illi

illi diffamaverunt eum in tota terra illa: nec tamen illi arguuntur transgressionis. *Matth. 9.*

Signanter addit Dominus finem, & intentionem, quam quisque debet habere bona faciendo vel mala patiendo. Beati eritis, cum maledixerint vobis homines &c. propter me, vel propter nomen meum. Item quicumque potum dederit aquæ &c. Qui reliquerit domum &c. *Matth. 19.*

Elemosynam dare & jejunare præcepit Dominus non propter homines fieri, ne contingat, tam bona opera prava intentione corrumpi. *Matth. 6.*

Quidam sequebantur Dominum, ut eum nequiter observarent: Aliqui, ut de panibus ejus manducarent: Alii, ut ipsi, vel eorum amici a languoribus sanarentur: Alii vero, ut æternaliter salvarentur. *Luc. 14, 16. Joan. 6.*

Herodes multo tempore cupiebat videre Jesum, sed non causa pietatis, sed quia sperabat signum aliquod ab eo fieri: & ideo nil profuit ei videre Jesum. *Luc. 23.*

*Intentionem Deus magis respicit,
quam opus.*

Cain obtulit de fructibus terræ munera Domino. Abel quoque obtulit de gregibus suis. Sequitur: respexit Dominus ad Abel, & ad munera ejus: ad Cain vero & ad munera illius non respexit. *Gen. 4.*

Pro-

Promisso Abrahamæ filio de Sara nascituro, risit Abraham, risit & Sara: risus autem Saræ fuit reprehensus a Domino, Abraham non. *Gen. 17. & 18.*

Cum facerent mirabilia quædam coram Pharaone Moyses & Aaron, legitur, quod fecerint similiter malefici Ægyptiorum incantationibus suis. *Exod. 7.*

Talia thuribula habuerunt Core & illi de globo suo, sicut Aaron, & forte de æque bono vel meliore metallo, verum Deus non æqualiter acceptavit incensationem eorum. *Num. 16.*

Elevantes oculos Bethsanita, viderunt arcam Domini, & gavisi sunt, & obtulerunt Domino holocaustum. Quamvis autem bonum opus facere viderentur, percussit eos Dominus gravi plaga, eo quod viderunt arcam, quam videre non debebant. *1. Reg. 6.*

Saul, quando fuit inter prophetas, expoliavit se, & prophetare cœpit, sed parum ei profuit. *1. Reg. 19.*

Oza extendens manum tenuit arcam, ne caderet, qui statim percussus a Domino, mortuus est. *1. Paral. 13.*

Licet offerre incensum Domino sit bonum, non tamen competit omni homini. Unde Ozias rex Juda percussus est lepra a Domino, eo quod ipse voluit incensum thymiamatis adolere. *2. Paral. 26.*

Reprobat Dominus per Isaiam oblationes, quas offerri instituit: & hoc propter offerentium pravitates. Quo mihi multitudinem victimarum vestra-

vestra-

vestrarum? dicit Dominus. Sequitur: manus enim vestrae sanguine plenae sunt. *Isai. 1.*

Prætulit Dominus oblationem viduæ, quæ posuit duo æra minuta in Gazophilacium, muneribus ditium. *Luc. 21.*

Herodes cupiebat videre Jesum, & viso eo gavifus est valde; sed nullum fructum assecutus est inde, quia curiositas, vel vanitas erat in causa, non pietas vel charitas. *Luc. 23.*

Invidia.

Invidia diaboli mors intravit in orbem terrarum. Quia scilicet vidit diabolus hominem in statu felici esse, & ad illum posse ascendere, unde ipse corruerat, ideo tentavit hominem, & vicit. *Sapient. 2.*

Invidia motus Cain, fratrem suum Abel occidit, quando vidit, munera ejus acceptari a Deo, & non sua. *Gen. 4.*

De Isaac dicitur: Benedixit illi Dominus, & locupletatus est homo. Ob hoc invidentes ei Palæstini puteos ejus obstruxerunt. Per hoc patet, quod prosperitas hominis causat invidiam malis, occasionaliter tamen. *Gen. 26.*

Rachel sterilis forori secunda invidit. Ecce quomodo invidia nec propinquis parit. *Gen. 30.*

Fratres Joseph invidabant ei animo pessimo & crudeli, videntes, quod a patre plus cunctis fratribus amaretur, & audientes somnia, quæ narrabat. Et nota ibidem; ad quantum facinus ex illa invidia proruperunt. *Gen. 37.*

Cum

Cum duo viri prophetarent in castris, Josue quasi invidens dixit: Domine mi Moyses, prohibe eos. At ille: Quid æmularis pro me? *Num. 11.*

Maria, soror Moysis, & Aaron locuti sunt contra Moysen, dicentes: Non per solum Moysen locutus est Dominus. Ex quo apparet, quod mundus non parit beneficiis, vel propinquis. Moyses enim eorum frater erat, & per eum grandem recipiebant honorem. *Num. 12.*

Percusso Philistæo cantabant mulieres: Saul percussit mille, & David decem millia. Iratus est autem Saul nimis, & displicuit ei sermo iste. *1. Reg. 18.*

Videns Achitophel, quod non factum fuerat secundum consilium suum, sed magis secundum Chusai, aienis in domum suam suspensio interit. *2. Reg. 17.*

Ædificantibus templum filiis Juda post reditum de Babylone, gentes, quæ erant in circuitu, doluerunt, & eos multipliciter impediunt. *1. Esd. 3.*

Audierunt Sanaballat & Tobias, quod venisset homo, qui quæreret prosperitatem filiorum Israel, & contristati sunt afflictione magna. *2. Esd. 6.*

Daniel superabat omnes Principes & Satrapas. Unde omnes Principes & Satrapæ quærebant occasionem, ut eruerent Danielem ex latere regis. *Dan. 6.*

Alcimus videns charitatem Judæ, & Nicanoris ad invicem, venit ad Demetrium, & dicebat,

Hanapi Exempla.

Q

cebat,